

РЕШЕНИЕ

№ 7282

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12023** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145–чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО). Образувано е по жалба на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. В. В. срещу Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с И. Г. С. на 26.10.2022г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.

Жалбоподателят оспорва решението като в жалбата се сочи, че потвърденото с това решение разпореждане е нищожно, тъй като НОИ не е компетентен да разследва процесната злополука, доколкото в случая не е налице нито една от хипотезите на чл. 58, ал. 1 от КСО. Твърди се също така, че отразеното в т. IV от Протокол № 62/25.09.2023г. не е вярно. И. С. не се е намирал в депото в [населено място], НПЗ К.-Запад- Фарма парк 28, защото управителят на дружеството му е наредил и не за да изчака да бъде натоварен контейнер за последващ транспорт, а установява, че е налице повреда в камиона на друго място – в един от складовете на клиенти на дружеството – „Мони Трейд“ ООД в кв. „Т., [улица]. Според жалбоподателя причината И. С. да се намира в депото в К. е единствено неговото самоволно решение да отремонтира сам дефектиралата въздушна възглавница на управлявания от него камион, а не по нареждане на работодателя. С жалбата се оспорват също

констатациите по т. X и т. IX по цитирания протокол за резултатите от извършеното разследване на злополуката, като се сочи че единствено И. С. е виновен за нарушаването на правилата за безопасност на труда. Сочил се, че отремонтирането на въздушната възглавница на камиона не е сред функциите, включени в длъжностната характеристика на С.. Според жалбоподателя, всички констатации и предписания на ИА „Главна инспекция по труда“, отразени в протокол от 21.07.2023г. са оспорени, като по жалбата е образувано адм.д. № 9019/2023г. по описа на АССГ. Изложени са и възражения относно издаденото Разпореждане от 24.10.2023г., с което е поправено разпореждане № 33145 от 09.10.2023г., с което злополуката е призната за трудова. В заключение е направено искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата, отправя доказателствени искания и моли за отмяна на оспорения акт. Представя писмени бележки и моли за присъждане на разноски.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ – С. - град, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, представя подробни съображенията в писмен вид. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна И. Г. С. не изпраща представител и не изразява становище.

СГП редовно призована не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.05.2023 г. на основание и в срока по чл. 57, ал. 2 от КСО в ТП на НОИ С. град е подадена декларация за трудова злополука с вх. № 5101-21-455 от пострадалия И. Г. С., въз основа на която е открито досие № 33145.

В декларацията се сочи, че на 26.10.2022 г. около 12 ч., по време на работа в база/депо в [населено място] на контрагент на работодателя, И. Г. С., шофьор на тежкотоварен автомобил СА 35-63 ВН, марка „Скания“, е претърпял злополука, като при опит за ремонтване на дефектирала въздушна възглавница е затиснат от камиона и е получил увреждане в коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро, довело до временна неработоспособност.

Съгласно дадените писмени обяснения от И. Г. С., на 25.10.2022г. същият е съобщил на началника си г-н Е., че влекач „Скания“ СА35-63ТТ има издишаша въздушна възглавница, след което е бил изпратен от него в Кривина на сервиз. След като е отишъл в сервиза и не е могъл да бъде приет, защото имали много работа, се е обадил, че не могат да ги вземат и се е върнал в депо за контейнери, намиращо се в К. - Фарма парк № 28, където е паркирал за вечерта. В обясненията посочва, че началникът му го е уведомял, че на 26.10.2022 г. сутринта към или след 10,00 ч. ще изпрати въпросната възглавница, като му е казал да я смени на мястото, където е паркирал и ако може собственикът на депото К. да му помогне. На сутринта последният му е отказал помощ, тъй като имал работа. Доколкото си спомнял е получил възглавницата и трябвало да влезе отдолу под влекача, тъй като отвън не се виждало какъв номер ключ трябва за развиване на възглавницата и връзки към нея. След влизане под влекача, като тръгнал да излиза из под резервоара, нещо гръмнало като бомба и го затиснало. Оказало се, че гръмнали и другите възглавници, което означавало, че просвета на влекача /камиона/ паднал ниско и го затискал.

Във връзка с подадената декларация за трудова злополука, с писмо изх. №5101-21-455/02.06.2023 г. до управителя на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД са

изискани документи необходими за квалифициране на злополуката с пострадалия И. С. „шофьор автомобил международни превози” в дружеството. В отговор, от осигурителя са представени Протокол № 01 от 6.7.2023г. и заповед за разследване на злополуката от осигурителя, трудов договор, длъжностна характеристика, споразумение и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, листове от книга за периодичен инструктаж по БЗР, служебна бележка за проведен начален инструктаж, писмени обяснения на И. Г. С., А. С. Е., З. Г. М., В. С. В., обяснения от К. Г. Ш. ЕООД, договор за абонаментно сервизно обслужване между К. Г. Ш. ЕООД и СКАНИЯ БЪЛГАРИЯ ЕООД, уведомление и справки от НАП по чл. 62, ал. 5, КТ, молби, болнични листове за временна неработоспособност на И. С. с причина: злополука трудова по чл.55, ал. 1 от КСО.

Според представени писмени обяснения от 07.06.2023 г. на В. С. В., управител-продажби, на 26.10.2022 г. по обяд е информирана по телефона от управителя Е., който е бил в командировка извън страната, че И. Г. С. е предприел самоволни ремонтни дейности по управлявания от него камион и е пострадал. Това обстоятелство е посочено и в представените писмени обяснения от 07.06.2023 г. на З. Г. М. /технически сътрудник/, която посочва, че управителят им е наредил веднага да отидат в депото, където се е случил инцидента, както и че е служител във фирмата от м. февруари 2012 г. В обясненията се сочи, че през годините автопаркът им се е увеличил многократно, но нито веднъж не е чула или разбрала някой от водачите да е извършил каквито и да е /дори елементарни/ ремонтни дейности, като всякаква поддръжка и всички ремонти се извършвали в фирмени и оторизирани сервизи.

Според представените писмени обяснения от 07.06.2023 г. на управителя А. С. Е., на 26.10.2022 г. е бил в командировка извън страната и не е издавал указания на работещия във фирмата И. Г. С. да предприема каквито и да било ремонтни дейности по ПС, като всички ремонти и поддръжка на фирмените превозни средства се извършвали своевременно и във възможно най-кратък срок само в специални сервизи и този факт може да бъде потвърден от всички служители във фирмата, както и със сервизния договор със Скания България. Посочва, че всички обяснения, които излага, са от непреки свидетели, които са му разказали как са се развили събитията в този ден. Съгласно обясненията, докато изчаква прикачването на контейнер в междинно депо, И. С. по собствена инициатива предприема самоволно ремонт, за който не е информирал никой и поради тази причина няма и пряк свидетел на мястото, като всичко, което им е известно като факти и потвърдено от свидетели е след момента, когато той започва да вика и случаен човек от друг обект го вижда, притиснат под камиона и се обажда на 112. Отбелязва, че колегата му по никакъв начин не е предприел дори и елементарни мерки за обезопасяване, с което да избегне подобни последици.

В представени допълнителни обяснения с вх. № 51010-21-455#3 от 25.07.2023 г. от „КБК ГРУП ШИПИНГ” ЕООД е посочено, че на 25.10.2022 г. И. С. е уведомил по телефона управителя, който е в Испания, за проблем с въздушната възглавница на управлявания от него камион с рег. [рег.номер на МПС]. Управителят му е казал да посети сервиза на Скания България, с който дружеството има сключен договор за абонаментно обслужване и който се намира в [населено място], [населено място], [улица]. Посочено е, че И. С. е трябвало да му се обади след като закара камиона в сервиза, но не е получил обаждане от него. На следващия ден /26.10.2022 г./ по обяд му се е обадил управителят на депото в К., където И. С. е бил паркирал камиона и му е

казал, че е станал инцидент и че И. С. бил затиснат под камиона, докато се опитвал да го ремонтира и линейка го е откарала в болница.

Впоследствие е разбрал, че И. С. е закарал управлявания от него камион /рег. [рег.номер на МПС] / в депо в К., където е решил сам да ремонтира повредата във въздушната възглавница. В обясненията се сочи, че на 25.10.2022г. управителят изрично е наредил на И. С. да закара камиона в горепосочения сервис на Скания България, където да отстранят повредата във въздушната възглавница на камиона и не е давал нареждания И. С. сам да отстранява повредата в камиона.

Съгласно данните по делото и отразеното в оспореното решение жалбоподателят „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД не е декларирал в срока по чл. 57, ал 1 от КСО травматичното увреждане на И. Г. С. като трудова злополука. В решението на административния орган се сочи също, че в информационната система на НОИ няма данни за обжалване от осигурителя на болничните листове с причина злополука-трудова, издадени на И. С. за претърпяната злополука на 26.10.2022г.

Въз основа на Заповед № 1015-21-162/27.07.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е извършено разследване на декларираната злополука от комисия, включваща съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/ във вр. с чл.58 от КСО представители на ТП на НОИ С.-град, Д ИГ С. област и упълномощено лице от „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД. Резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 26.10.2022 г. с И. Г. С., са обективирани в Протокол № 62/25.09.2023 г. Представителят на осигурителя се е запознал и е подписал на 04.10.2023 г. съставения протокол, без да изложи писмени възражения по отношение на направените констатации, нито по отношение начина на провеждане на разследването. На 06.10.2023г. е подадено възражение с вх. № 1054-21-75 от управителя на жалбоподателя чрез адв. В. В. срещу констатациите в протокол № 62, което възражение съгласно чл. 11 от НУРРОТЗ е приложено към протокола, като е прието, че така съставения протокол не представлява индивидуален административен акт.

Въз основа на писмените доказателства, съдържащи се в досието, и при съобразяване с констатациите в Протокол № 62/25.09.2023 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, с Разпореждане № 33145/09.10.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО декларираната злополука вх.№ 5101-21- 455/31.05.2023 г., станала на 26.10.2022 г. с И. Г. С., е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Срещу така издаденото разпореждане на 24.10.2023г. от „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД е подадена жалба, която с оспореното в настоящото производство решение е оставена без уважение. Решаващият орган е приел, че са налице всички кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО за квалифициране на злополуката като трудова. В тази връзка се посочва, че към датата на злополуката 26.10.2022 г. пострадалият И. Г. С. е работил по трудов договор в осигурителя „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, като на посочената дата, по време на работа, при опит да ремонтира въздушната възглавница на управлявания от него камион, И. С. е затиснат от камиона, вследствие на което е получил травми в коремна област, лява гръдна половина, лява тазова област и ляво бедро, като увреждането е причинило временна неработоспособност. Изложените в жалбата възражения, свързани с нарушения от страна на пострадалия на правилата за безопасност на труда и самоволна работа не по нареждане на работодателя, както и образуваното съдебно производство срещу

дадените на дружеството предписания от ИА “Главна инспекция по труда“, Дирекция „ИТ Софийска област“ с Протокол ПР2323122/21.07.2023г. за извършена проверка са приети за ирелевантни за квалифициране на злополуката за трудова.

По искане на жалбоподателя в хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели. От показанията на същите се установява, че шофьорите на камиони в дружеството не извършват ремонт на автомобилите, а това става в специализиран сервиз, като са дадени изрични инструкции на пострадалия да закара камиона в този сервиз. При повреда на камион, когато същия е в престой, този период се отразява на възнаграждението на шофьора, тъй като той губи курса и не може да го осъществи, няма заплачен курс.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК – решението е връчено на 28.11.2023 г., видно от известие за доставяне, а жалбата е подадена на 11.12.2023 г. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган - ръководителя на териториално поделение на НОИ (чл. 118, ал. 1 от КСО), в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК (наименование на издаващия орган, наименование на акта, адресати, фактически и правни основания, разпоредителна част, указания за това пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване и подпис на лицето издател, с означаване на длъжността му). Спазени са административнопроизводствените правила и акта е в съответствие с целите на закона. Разпореждането, с което злополуката е приета за трудова също е издадено от компетентен орган, а именно от определено съгласно приложената по делото заповед № 1015-21-143 от 7.6.2018г. на директора на ТП на НОИ – С. длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за приемане или неприемане на злополуката за трудова /лист 35 от делото/. Неоснователни са изложените в жалбата възражения за нищожност на издаденото разпореждане, с аргумент за липсата на правомощие от страна на НОИ да разследва процесната злополука, поради липсата на хипотезите по чл. 58, ал. 1 от КСО. В тази връзка изцяло се споделят аргументите изложени от административния орган, че освен в изрично регламентирани в чл. 58, ал. 1 от КСО хипотези, съгласно чл. 58, ал. 2 от КСО ТП на НОИ разполага с правомощието по своя преценка да разследва и други злополуки. На длъжностното лице по чл. 60 от КСО е предоставена възможност, действайки в условията на оперативна самостоятелност сам да прецени дали да открие производство за разследване на злополуката.

По изложените съображения настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган в кръга на възложените им правомощия.

Обжалваният акт е издаден след като са установени всички релевантни за спора факти, съдържа фактически и правни основания. Решаващият орган е обсъдил всички събрани в производството доказателства и е мотивирал правните си изводи. Предвид това съдът намира, че оспореният акт е постановен при спазване на

административнопроизводствените правила.

Съдът не констатира и нарушения на материалния закон. Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в [чл. 55, ал. 1 от КСО](#) и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. При така даденото определение, за да бъде приета злополуката за трудова, е необходимо едновременното наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето /външно, неочаквано и непредвидимо, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло/, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат /неработоспособността, респективно смъртта/ да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания, както и внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

В процесния случай от доказателствата по делото се установява, че гореописаните елементи са налице в тяхната кумулативна даденост. Безспорно по делото е установено, че към момента на злополуката И. Г. С. е работил при жалбоподателя по трудово правоотношение, видно от приложения по делото трудов договор /л. 90 от делото/. На 26.10.2022г. по време на работа, при изчакване в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт, при опит да ремонтира въздушната възглавница на управлявания от него камион, И. С. е затиснат от камиона, вследствие на което е получил травма на други интраабдоминални органи, без открита рана на корема като увреждането безспорно е причинило временна неработоспособност. Изложените в жалбата твърдения, че инцидентът не е настъпил през време и във връзка е извършваната работа, както и че неправилно в протокол № 62/25.09.2023 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката е отразено, че И. С. е изчаквал в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт съдът намира, че не се подкрепят от събраните по делото доказателства, а напротив, опровергават се. Така, видно от Протокол за трудова злополука № 01/06.07.2023 г. /приложение към чл.2, ал.2 от Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки/, изготвен от комисия на осигурителя „КБК Груп Шипинг“ ЕООД, в т.5 - обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия при злополуката, е посочено точно „Изчакване в товарно депо за натоварване на контейнер и последващ транспорт“, а в т.6 - „Докато изчаква да натоварят конкретен товар, водачът по лична негова инициатива предприема ремонтна дейност на ИС“. Отразените данни в протокол № 62/25.09.2023 г. съответстват на

вписаните от осигурителя в протокола от 06.07.2023 г. Тези обстоятелства се потвърждават и от дадените писмените обяснения на управителя А. Е. от 07.06.2023 г. в които е посочено, че *„Докато изчаква прикачването на контейнер в междинно депо, колегата И. С. по собствена инициатива предприема самоволно ремонт, за който не е информирал никой и поради тази причина няма и пряк свидетел на мястото“*. /лист 60 от делото/. В случая няма спор, че поетият от пострадалия курс е прекъснат и пренасочен към друг шофьор, но същият е бил на работа по време на злополуката. Следва да се отбележи, че съгласно длъжностната характеристика, едно от основните задължения на шофьора на товарен автомобил е да полага необходимите грижи за нормалното функциониране на моторното превозно средство, като проверява изправността на системите на автомобила - налягане и равнище на маслото в двигателя и скоростната кутия, осветление, ходовата част, налягането на гумите и т.н. Следователно злополуката е настъпила в изпълнение на служебните си задължения в обсега на работното време.

Изложените в жалбата възражения, свързани с нарушения от страна на пострадалия на правилата за безопасност на труда и самоволна работа не по нареждане на работодателя и виновно негово поведение, са ирелевантни в административното производство по квалифициране на злополуката като трудова. Съгласно чл.55, ал.1 от КСО квалифицирането на злополуката като трудова се извършва единствено и само въз основа на обективни обстоятелства и причинно-следствена връзка между тях, като законодателят е игнорирал фактора, причиняващ увреждането, т.е. без правно значение е дали увреждането е причинено от човешко деяние, от събитие, от непреодолима сила и др. Определяща за злополуката е връзката на увреждането с извършваната работа.

Обстоятелството, дали са били спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определяне на злополуката като трудова, ако тя е възникнала по време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, както и за евентуалната отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди.

Съгласно чл.55, ал. 3 от КСО, не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. По силата на посочената разпоредба, действието на ал. 1 се дерогира само в случаите на умишлено увреждане на здравето от пострадалия, доказателства за което в конкретния случай не са налице. Наличието на виновно поведение от страна на пострадалото осигурено лице, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО. В тази връзка обстоятелството, че пострадалият самоволно и без разрешение от работодателя е предприел опити за отстраняване на повредата на камиона - потвърдено и от дадените показания на свидетелите би било релевантно в други правоотношения между работодателя и пострадалия. Самоволното действие на пострадалия да ремонтира сам

камиона не може да бъде определено като доказателство или индикация за умишлено увреждане на здравето по смисъла на чл. 55, ал. 3 от КСО. Съпричиняването на вредоносния резултат, както се приема в постоянната съдебна практика, би имал правно значение само в исковото производство по чл.201, ал. 2 от КСО.

От събраните по делото доказателства се установява, че така описаната злополука е настъпила през време и по повод на извършваната работа по трудовия договор на лицето с "КБК ГРУП ШИПИНГ " ЕООД. Налице е функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждането на здравето на пострадалото лице. Увреждането е настъпило, когато И. С. е изпълнявал дейност по трудовото си правоотношение, която има връзка с неговата работа, доколкото същият изпълнява длъжността „шофьор товарен автомобил /международни превози/. Следва да се отбележи, че чл. 55, ал. 1 от КСО не въвежда изискване злополуката да е станала в "работно време". Достатъчно е тя да е настъпила "през време на работата".

Изгражданата теза от жалбоподателя, че управителят на дружеството изрично е наредил на пострадалия камиона да бъде закаран в специализиран сервиз, не променя факта, че злополуката, която се е случила с И. С., е трудова. Съгласно константната съдебна практика, дори и работата, по време на която се случва злополуката, да не е възлагана от никого или да не е съобразена с длъжностната характеристика на работника, ако е извършена в интерес на предприятието, злополуката отново е трудова.

В допълнение на изложеното следва да се посочи, че въпреки дадените от съда указания и възможност, жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, установяващи възраженията му, в т. ч. и такива за фактическа обстановка, различна от тази, възприета в оспореното решение.

В практиката на ВАС по тълкуването и прилагането на нормата на чл. 55 от КСО се приема становището, че не следва строго ограничително да се изследват и квалифицират фактите, при които е настъпила злополуката, а същите да се анализират цялостно, всеобхватно и мащабно с цел тяхното обосноваване под действието на закона. В настоящия случай съвкупният анализ на всички приети доказателства води до извод за настъпване на злополуката през време и във връзка с извършваната работа в интерес на предприятието, от което следва, че са налице всички предвидени от закона материалноправни предпоставки за квалифициране на злополуката като трудова. Събраните в хода на административното производство доказателства са били достатъчни директорът на ТП на НОИ С. град да се произнесе по съществуването на спора, като приеме, че е налице трудова злополука.

Що се отнася до изложените в жалбата възражения срещу Разпореждане № 33145/24.10.2023г., с което се поправя Разпореждане № 33145/9.10.2023г., същите са извън предмета на настоящия спор и съответно не следва да бъдат обсъждани. В тази връзка съдът взима предвид и обстоятелството, че Разпореждане № 33145/24.10.2023г. е отменено с Решение № 1040-21-777/22.12.2023г., като последното е предмет на друго съдебно производство. Предмет на друго съдебно производство са и оспорените с

жалбата констатации по протокол от 21.07.2023г. на ИА „Главна инспекция по труда“ ИТ-С. област, като както бе посочено, установените по посочения протокол факти са ирелевантни за квалифициране на злополуката за трудова. Изложените съображения обосновават крайния извод на съда за законосъобразност на оспореното Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, връзка чл. 78, ал. 8 от ГПК, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено в минималния размер по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 200, 00 /двеста/ лева.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КБК ГРУП ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-692/21.11.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 33145 от 09.10.2023г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с И. Г. С. на 26.10.2022г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.

ОСЪЖДА К. Г. Ш.“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на ТП на НОИ С. град, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: